

УДК 168

Нестеренко В.Г.¹, Коваль В.М.²

¹студ. гр. УФКС-310 НУ «Запорізька політехніка»

²старш. викл. кафедри філософії НУ «Запорізька політехніка»

ПРОБЛЕМА ЛЮДИНИ У ФІЛОСОФІЇ ТА ЇЇ ЛЮДЯНІСТЬ

«Людяність – це здатність брати участь у долі інших людей»

Іммануїл Кант.

Що таке буття людини? Цим питанням давньогрецькі філософи задалися відразу ж після запитування про буття. Першими проблему людини проаналізували софісти і прийшли до висновку про те, що істина про світ і про космос не існує сама по собі. «Людина є міра всіх речей, існуючих, що вони існують, неіснуючих, що вони не існують», – так Протагор висловив головну тезу софістів. Сократ сформулював свій висновок таким чином: «пізнай самого себе.» Показовим є той факт, що Логос це ключове поняття античної філософії яке розглядалось грецькими філософами двоюко: і як людський розум, і як закон світобудови. Людина - частина світу, гармонійно співіснують разом з іншими його частинами. Антична філософія не сформулювала проблеми свідомості або проблеми людини, а швидше обмірковувала та обґрунтовувала гармонійність космосу. Грецькі філософи створили ідеал розумної людини, існуючої в гармонії з упорядкованим космосом.

Інша модель набуває сенсу у середньовічній філософії Мета буття людини полягає в порятунку душі і в поєднанні з Богом, а відносини зі світом і з іншими людьми мають сенс тільки як засобу переходу в Царство Боже.

Розвиток гуманізму сягає своїм корінням часів Відродження. Саме тоді висловили думку про те, що людину треба поважати та цінувати такою, яка вона є. Мету життя людини становить її моральний зміст, і виявляється вирішальною у визначенні того, що називають основною її лінією, що проходить через усе життя людини і підпорядковує всю поведінку, всі вчинки людини як моральної особи на всіх рівнях будь то суспільство, сім'я. Гуманізм – обов'язковий, необхідний досвід людини.

Незважаючи на неослабний інтерес до антропологічної проблематики протягом двох останніх сторіч, філософський досвід про людину не може бути завершений. Це пов'язано не тільки зі складністю самої проблеми, а й ще з цілим рядом моментів.

Людина – це особистість. І як ніхто інший вона повинна вміти нею користуватися, розкриваючи себе. Весь світ – це особистість. І кожна особистість особлива по-своєму.

Людина як індивідуальність самобутня в моральних оцінках у визначенні ідей і мети життя, в прояві духовних потреб.

В моральних категоріях визначається сутність Добра, Правди, Справедливості. І виходить, життя людини – єдине і неповторне, якоюсь мірою зрівняється з життям тих, хто живе безглуздо й аморально і навіть діє зло, неправда і несправедливість.

Вузловим пунктом взаємозв'язку ставлення до світу виступає ставлення самого до себе. Ставлення до себе – це той магічний кристал, де переломлюється ставлення до цінностей і до повсякденного життя і де це ставлення починається, подібно тому, як любов до іншого починається з любові до себе. У магічному кристалі розкриваються цінності відносини, глибини внутрішнього світу, волі та відповідальності, любові, віри та надії.

Чому важливо бути Людиною? Тому що весь світ тримається на людстві? Не зовсім. Весь світ тримається на взаєморозумінні та прагненні до зростання. До чогось більшого. Але не кожному вдається зробити свій внесок у це зростання. І не тому, що немає можливостей, а тому, що людина не вміє правильно користуватись цими можливостями, які надає їй світ.

Наскільки важливо бути Людиною? Будь-яка людина може змінити цей світ. Але їй не вдається здійснити це через, начебто, незначні, але такі важливі речі. Адже ми не вміємо користуватися найпростішими речами, такими як доброта та подяка. Чи варте це того? Безперечно так. Адже людина стане Людиною тільки тоді, коли навчиться розуміти і чинити правильно по відношенню до когось або чогось.

Людяність – це одна з найкращих рис кожної особистості. Важливо вміти розуміти інших, ставити себе на їхнє місце. Слід бути людяним у будь-якій ситуації. Не можна одразу засуджувати когось, це неправильно. Життя – важка, мабуть, навіть дивна річ, тому може трапитися різне.

Людяність – система особливих відносин у світі людина-людина.

Але як дізнатися, діємо ми правильно чи ні? Потрібно відчувати і щосили вірити. Ми повинні вміти довіряти своєму серцю і час від часу до нього прислухатися. Не завжди слід вирішувати головою, іноді необхідно мислити і серцем. Людина повинна мати такі якості, як розуміння, душевність і співчуття. Адже тільки світла і по-особливому добра людина здатна стати Людиною.

Чому важливо залишатися Людиною? Людина, адже вона створена не просто так. Кожен з нас має своє призначення. Хтось покликаний для добрих діл, а хтось для поганих. У когось добро перевищує над злом, а у когось навпаки. Але нас усіх об'єднує вона – Сила. Нам варто об'єднати всі свої сили і справді почати боротися за цей світ, який, на превеликий жаль, і так сповнений зла і несправедливості. Адже майбутнє залежить виключно від неї – Людини.